

TEATR WIELKI W ŁODZI

Cyfrowe Muzeum Teatru Wielkiego w Łodzi

**ŁÓDZKIE
WARSZTATY
OPEROWE**

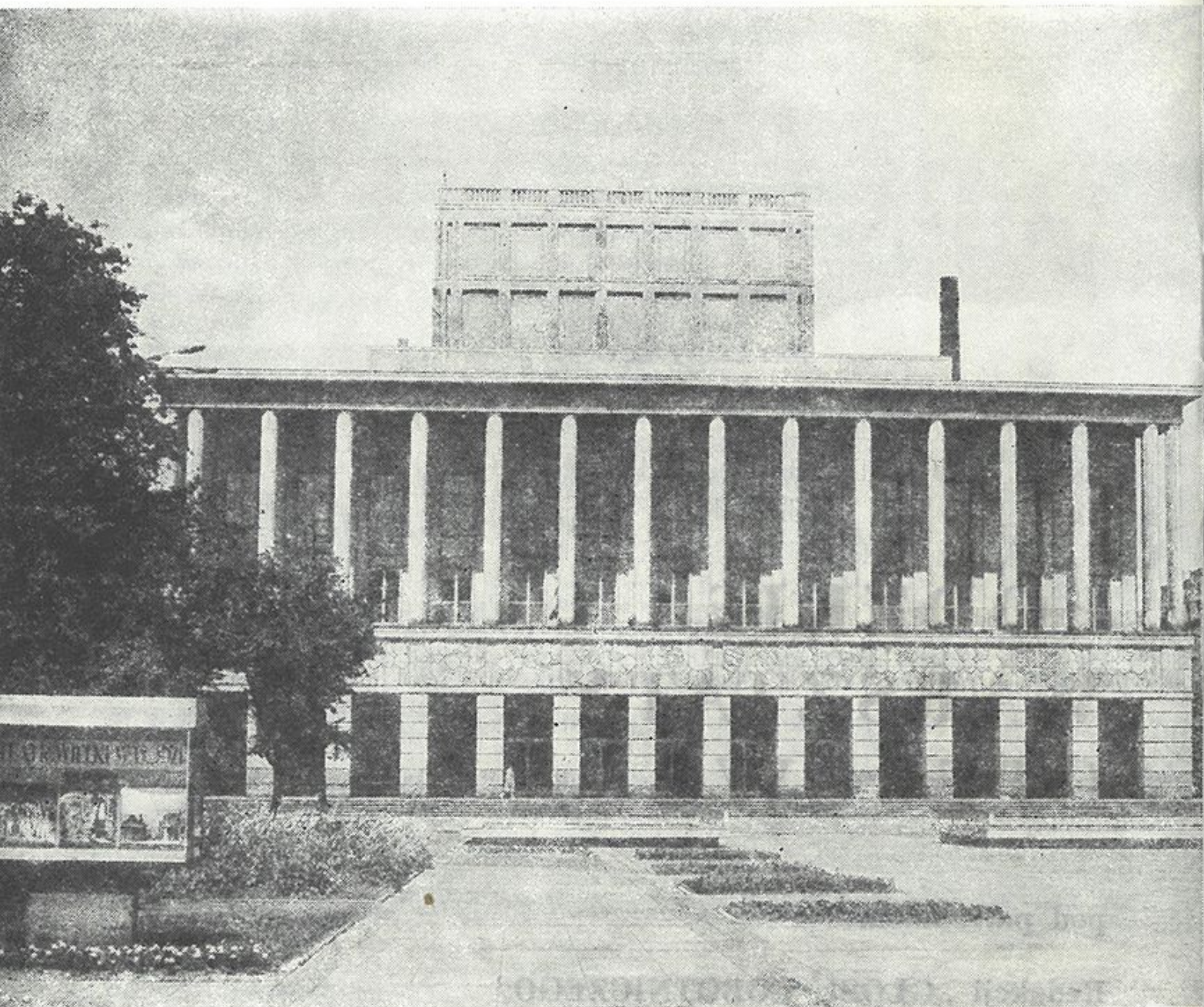
pod patronatem

Redakcji „GŁOSU ROBOTNICZEGO”

THEATRE WELFARE BOARD

MEMORANDUM

TO THE BOARD

ZAWSZE W NIEDZIELE

ŁÓDZKIE WARSZTATY OPEROWE

Często uczestniczę w rozważaniach, na czym polega tajemnica teatru. Mamy tu do czynienia z wieloma tajemnicami. Inne tajemnice stają przed dyrektorem teatru, inne przed maszynistą pracującym na scenie, a zupełnie co innego ma do odkrycia w teatrze śpiewak czy tancerz. Pomijam tu wszystkie materie, które musi zgłębić główny księgowy, a są to również — nieraz bardzo dziwne — tajemnice!

Tak wieloraka, różnorodna i skomplikowana machina, jaką jest teatr operowy, zawsze budziła przeróżne skłonności do swoistej dekonspiracji. Znam wielu widzów, którzy mimo czujności naszych służb porządkowych, pojawiają się co pewien czas na zapleczu za kulisami. Wypraszani zgodnie z obowiązującym regulaminem, powracają znowu pod byle pretekstem. Nie raz zapytywałem naszych bywalców, co jest powodem ich wielokrotnych powrotów na to samo przedstawienie. Okazuje się, że nie zawsze powodowani są chęcią ponownego przeżycia tego samego dzieła. Częściej jest to ciekawość zgłębienia tajemnicy przebiegu i jakości wykonania przedstawienia, uchwycenia różnic interpretacyjnych wykonawców, ich aktualnej formy wokalne, a nawet działania elementów technicznych widowiska. Czyli jest to chęć zdekonspirowania teatralnych tajemnic.

Istnieją na ten temat dwa poglądy. Jeden powiada, że widzowi należy prezentować teatr w kształcie ostatecznym, w postaci spektakli odtwarzanych zgodnie z finalną intencją ich twórców, realizatorów i wykonawców. Natomiast wskazane jest, aby przed widzem ukrywać proces powstawania tego wszystkiego, co buduje przedstawienie, sposób funkcjonowania jego elementów oraz składników powodujących ostateczny efekt teatralnych działań, przenoszących odbiorcę w inną rzeczywistość. Pogląd ten sugerując ukrywanie tajemnic teatru, obliczony jest na pełniejsze działanie teatralnej magii wówczas, kiedy już mamy publiczność na widowni i podnosimy kurtynę.

No, dobrze, ale co zrobić ze wszystkimi szukającymi usilnie wszelkich kontaktów z nami, aby wiedzieć więcej i być bliżej tego wszystkiego, co jest składnikiem naszych przedstawień? Myślę tu o wielbicielach i przyjaciółach artystów, wyczekujących niemal co wieczór po zakończeniu przedstawienia przy wejściu służbowym, aby zapytać swych ulubieńców, jak im się dziś śpiewało, tańczyło lub co w spektaklu było właśnie tak a nie inaczej.

Ileż to razy ze względu na porządek w Teatrze jesteśmy zmuszeni zakazywać wstępu na salę prób ciekawskim, wyczekującym bez nadziei w portierni. A te każdorazowe targi o wstęp na próby generalne grup zorganizowanych lub organizujących się samorzutnie! Wreszcie częste wycieczki młodzieży szkolnej i robotniczej, przybyśków z okolic Łodzi, a nawet z dalekich stron, proszących o zezwolenie na zwiedzenie gmachu z możliwością obejrzenia sceny, jej urządzeń technicznych i zaplecza.

Teraz rozumiecie Państwo zapewne, skąd się wzięła idea Warsztatów Operowych w Teatrze Wielkim w Łodzi. Tym samym opowiadamy się za tym drugim poglądem na temat teatralnych tajemnic. Uważamy mianowicie, że ich odkrywanie i wyjaśnianie przybliży oraz zgłębi efekty naszej pracy. Skracanie dystansu między sceną a widownią, wsparte komentarzem, przykładami działań scenicznych, budowaniem na oczach publiczności elementów, z jakich składa się widowisko operowe, możliwość żywej dyskusji, zadawanie konkretnych pytań i natychmiastowego otrzymywania odpowiedzi, a nawet czynne uczestniczenie — wtedy, kiedy to możliwe — w tym, co dzieje się na scenie — oto podstawowe formy przebiegu Łódzkich Warsztatów Operowych. Każdorazowo będą brać w nich udział reżyserzy, scenografowie, śpiewacy, tancerze, dyrygenci, muzycy-soliści, a nawet krytycy.

Spotkania odbywać się mają raz w miesiącu, zawsze w niedzielę o godz. 11.00. Już pół godziny wcześniej w hallu głównym z dyżurującymi artystami w towarzyskiej atmosferze będzie można porozmawiać o ich pracy, dotychczasowej karierze, problemach zawodowych i poglądach artystycznych. Ale tylko do godz. 11.00, kiedy to na scenie rozpoczną się przewidziane planem Warsztatów zajęcia. Dla przykładu podaję przebieg pierwszego Warsztatu Operowego, który zaplanowany został na 2 marca 1986 r. Jego hasło brzmi „Tajemnice głosów”. Najpierw będziemy świadkami rozśpiewywania się zespołu chóralnego. W momencie, kiedy zespół uzyska już wymaganą sprawność wokalną, zaprezentuje jeden z ulubionych fragmentów chóralnych naszego repertuaru. Potem przejdziemy do prezentacji podstawowych

rodzajów głosów śpiewających na operowej scenie. Będziemy demonstrować ich skalę, barwę, możliwości techniczne, najpierw pod okiem kierownika wokalnego a potem w solowych fragmentach repertuaru. W przerwie Warsztatu każdy jego uczestnik będzie mógł skierować pisemne pytanie dotyczące omawianych tematów podając numer miejsca, na którym pozostaje na widowni. W drugiej części Warsztatu kartki z pytaniami wrzucone do skrzynki ustawionej w foyer zostaną odczytane na scenie i każdemu udzielimy wyczerpującej odpowiedzi. Jeśli sprawa wymagać będzie dalszej dyskusji, aktywiści Towarzystwa Przyjaciół Opery (mamy nadzieję, że do tej pory się ukonstytuuje) przekażą mikrofon do miejsca, które zajmuje pytający, aby można prowadzić słyszalną dla wszystkich rozmowę.

„Tajemnice głosów” powinny wyjaśnić na tyle problemy struktury wokalnejszego teatru operowego i udzielić wystarczająco ciekawych informacji, aby na II Warsztatach Operowych można było zająć się tematem „Aria, duet i ansamble”. Termin spotkania — 6 kwietnia '86.

W maju zaplanowane zostały aż dwa spotkania. Pierwsze 4 maja — poświęcone będzie operze klasycznej pod hasłem „Wiedeń bez walca”. Drugie 25 maja — nosi tytuł „Kto się boi Pucciniego?” i generalnie rzecz biorąc dotyczyć będzie włoskiej sztuki operowej. Dwa tygodnie przed ostatnią premierą sezonu, w niedzielę 8 czerwca zaprosimy wszystkich na Warsztat pod hasłem „Jak zrobić Rigoletto?”.

Po wakacjach dyr. Tadeusz Kozłowski obiecuje zajęcia na temat dyrygowania z udziałem naszej orkiestry, nie wykluczając, że najzdolniejsi uczestnicy otrzymają szansę debiutu. Kierownik baletu Liliana Kowalska zgłosiła temat dotyczący klasyki baletowej. W następnej kolejności Ewa Wycichowska postara się na oczach uczestników Warsztatów zbudować fragment nowej choreografii i natychmiast — po przerwie — zrealizować prawykonanie. I tak dalej i tak dalej...

Stawiając się do dyspozycji Państwa mamy nieśmiałą nadzieję, że zechcecie bywać u nas w wyznaczone niedzielne poranki, aby uczestniczyć w kolejnej propozycji naszych wzajemnych kontaktów.

Tawonin Pietras

ŁÓDZKIE WARSZTATY OPEROWE

I

niedziela

2 marca '86

godz. 11.00

TAJEMNICE GŁOSÓW

II

niedziela

6 kwietnia '86

godz. 11.00

ARIA, DUET I ANSAMBLE

III

niedziela

4 maja '86

godz. 11.00

WIEDŃ BEZ WALCA

IV

niedziela

25 maja '86

godz. 11.00

KTO SIĘ BOI PUCCINIEGO?

V

niedziela

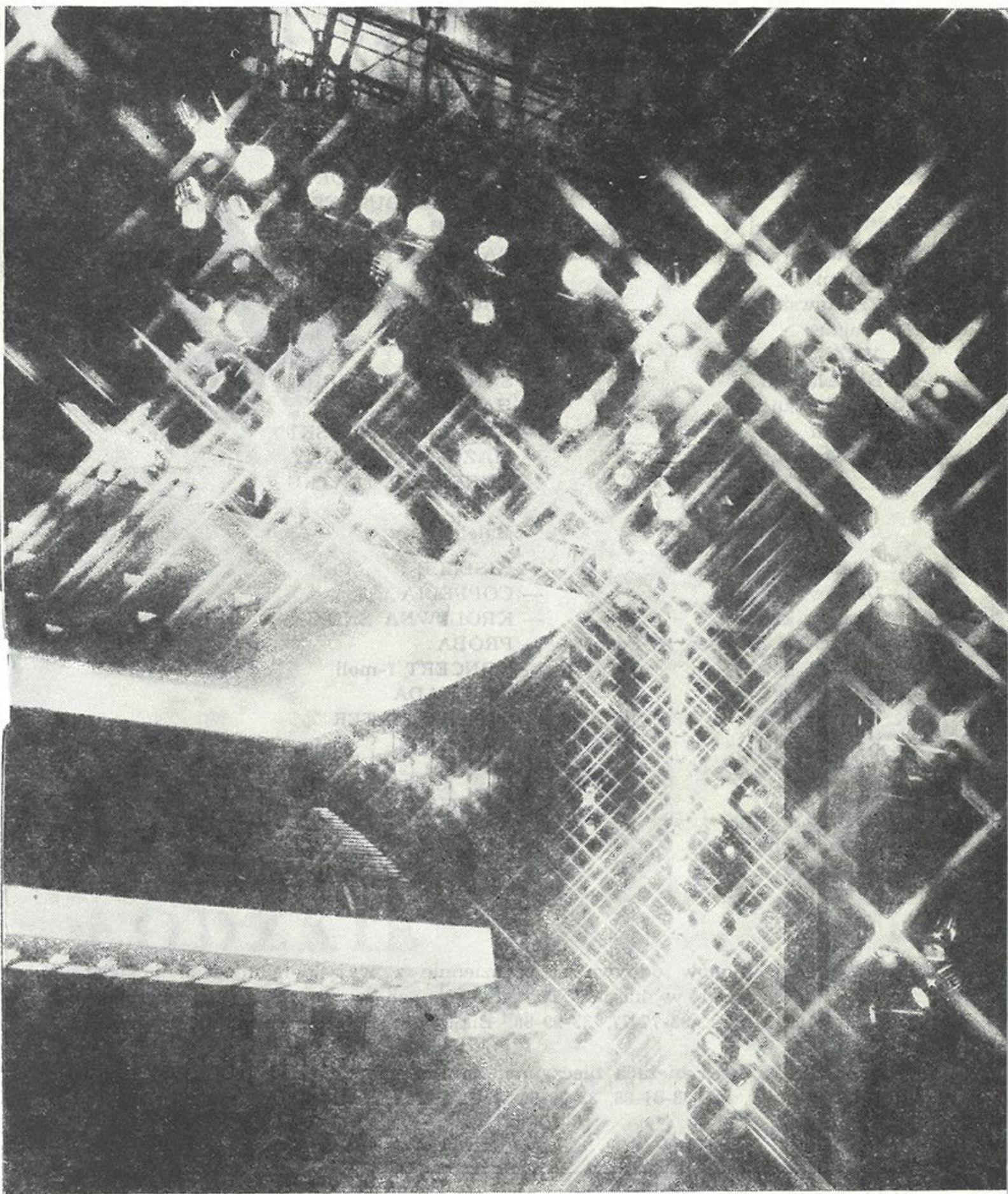
8 czerwca '86

godz. 11.00

JAK ZROBIĆ „RIGOLETTO”?

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo ewentualnych zmian
w programie Warsztatów

Fot. Chwalisław Zieliński

REPERTUAR w SEZONIE 1985/86

Opery

G. Donizetti	— ŁUCJA Z LAMMERMOOR
A. Boito	— MEFISTOFELES
J. Halevy	— ŻYDÓWKA
St. Moniuszko	— STRASZNY DWÓR
G. Puccini	— MADAME BUTTERFLY
I. J. Paderewski	— MANRU
J. Strauss	— BARON CYGAŃSKI
V. Bellini	— NORMA
P. Czajkowski	— EUGENIUSZ ONIEGIN
R. Wagner	— WALKIRIA
G. Verdi	— AIDA
E. Bogusławski	— SONATA BELZEBUBA
St. Moniuszko	— HALKA
G. Rossini	— CYRULIK SEWILSKI
W. A. Mozart	— MAŻ ZAWIEDZIONY DYREKTOR TEATRU

Balety

A. Adam	— GISELLE
L. Delibes	— COPPELIA
B. Pawłowski	— KRÓLEWNA ŚNIEŻKA
J. S. Bach, G. Presser, A. Fodor	— PRÓBA
F. Chopin	— KONCERT f-moll
M. Karłowicz	— SERENADA
K. Szymanowski	— STABAT MATER
B. K. Przybylski	— CIEŃ MIRIAM
J. Łuciuk	— PAX ET BONUM
L. Różycki	— PAN TWARDOWSKI
F. Mendelssohn	— SEN NOCY LETNIEJ

Przedsprzedaż biletów odbywa się codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt na 15 dni naprzód w kasach Teatru czynnych w godz. 12—19, w sobotę w godz. 10—14, tel. 33-77-77, 33-99-60. Bilety można rezerwować telefonicznie.

W poniedziałki kasa bieżąca nieczynna. Zamówienia zbiorowe przyjmuje Biuro Obsługi Widzów, tel. 33-31-86, 33-99-60 w. 122.

Nakład: 2.000 egz.

Cena zł 20.—

OD 27/86 n. 2000 B-10/22